

jedbe o pojedinim stvarima i osobama. Znao je s tim ljudima razgovarati, a ako je u radu ovih institucija trebalo održati i kakvo predavanje s područja glazbe i umjetnosti uopće – onda je profesor Mirko Petravić bio prava osoba za to. I druga narodna sveučilišta i kulturne institucije u Zagrebu su ga znale često pozivati i tražiti njegovu suradnju. Moram osobno reći da je u vrijeme mojeg vođenja



Mirko Petravić

predavačke djelatnosti na poznatom Narodnom sveučilištu grada Zagreba u Kordunskoj 2 (kasnije na žalost nasilno spojenog s Radničkim sveučilištem u jednu instituciju) profesor Petravić bio uvijek rado viđeni gost, a i njegova izlaganja i diskusije o pojedinim kulturnim temama u *Ljetnoj školi* u Poreču u organizaciji *Saveza narodnih i radničkih sveučilišta Hrvatske* – danas: *Andragoški centar*) bila su uvijek rado slušana zbog toga jer su dolazila od odličnog poznavatelja i ljubitelja kulture i umjetnosti. Imao je smisla i da pođe s nama na stručna putovanja u inozemstvo (Austrija, Njemačka, Engleska i Škotska) o kojima je kasnije u stručnim časopisima poput "Andragogije" znao i pisati. Kad sam već kod pisanja, tada treba istaknuti posebno priloge profesora Petravića koje je objavljivao u poznatoj reviji "Marulić". Posebno je bila zapažena njegova serija intervjua s poznatim opernim prvacima, dirigentima i dramskim prvacima (Franjo Paulik, Božena Kraljeva itd.). U reviji "Marulić" je godinama bio savjetnik mlađim suradnicima i kolegama. Moram kazati da sam vrlo često znao prihvaćati njegove korisne sugestije koje su bile priopćene s velikim oprezom. Posebice treba istaknuti njegovo pisanje kazališnih dramskih kritika. Gotovo da nije bilo niti jedne premijere koju nije registrirao. Pored svoje društvene i kulturne zauzetosti našao je i vremena da posveti svojoj supruzi koja je u njemu izgubila ne samo životnog pratitelja već i velikog prijatelja. Na ukopu se sakupilo vrlo mnogo ljudi koji su ga poznavali i koji su s njim razgovarali, a od njega se dužim prigodnim oproštajnim govorom oprostio glavni urednik revije "Marulić" prof. Radovan Grgec, a prije samog polaganja u grob i njegovi kolege koji su s njim išli u školu i koji su s njim studirali. Mogu na kraju s velikom tugom reći neka mu bude uistinu laka hrvatska zemlja koju je toliko volio i cijenio.

Siniša HRESTAK

ODLAZAK VELIKOG KULTURNOG RADNIKA FRANA DRAŽIĆA

Cijeli kulturni Zagreb je ražalostila vijest da je 20. siječnja ove godine preminuo dugogodišnji tajnik dr. FRANO DRAŽIĆ, koji je u Hrvatskom glazbenom zavodu kontaktirao s organizatorima glazbenog života, s animatorima kulture i umjetnicima koji su u lijepoj dvorani u Gundulićevoj ulici 6 koncertirali. Rođen je 11. 11. 1912. godine u Dubrovniku gdje je završio i gimnaziju dok je u Zagrebu studirao i diplomirao na Pravnom fakultetu. Radio je godinama paralelno kao tajnik Vrhovnog suda Hrvatske i kao tajnik HGZ-a. Još u vrijeme boravka u Dubrovniku sudjelovao je pri osnivanju Dubrovačkog orkestra u kojem je svirao u violinu. Nakon dolaska u Zagreb uključio se i kao svirač viole u Društvenom orkestru HGZ-a. Zahvaljujući upravo njegovom kultiviranom odnosu prema glazbenim radnicima uvijek smo imali priliku u HGZ-u susresti kvalitetne strane i domaće umjetnike koji su uvijek ponovno željeli doći u istu dvoranu. Doktor Dražić je godinama u HGZ-u vodio brigu o notnom materijalu, arhivu i svim dokumentima vezanim uz postojanje ove značajne glazbene ustanove. Bio je i član Izdavačkog vijeća poznatog časopisa "DUBROVAČKI HORIZONTI". Sahranjen je u prisustvu velikog broja glazbenih djelatnika i umjetnika Zagreba u četvrtak, 23. siječnja na groblju Mirogoj. U ime prisutnih oprostio se od doktora Dražića dirljivim riječima predsjednik HGZ-a dr. ANDRO MOHOROVIČIĆ. Osobno vjerujem da će Hrvatski glazbeni zavod još dugo čekati na jednog ovakvog kulturnog entuzijasta, velikog radnika i ugodnog sugovornika.

Siniša HRESTAK

STANKO GUDAC

Dne 29. kolovoza 91. g. umro je u Kraljevici Stanko Gudac-Rokov, u 80-toj godini života.

Bio je Stanko crkven čovjek, 30 godina orguljaš u crkvi sv. Mikule u Kraljevici, gorljivi promicatelj duhovne glazbe na staroslavenskim tekstovima. Osobito mu je bila radost izvoditi svečanu misu o. Kamila Kolba, sa zborom "Zvijezde Danice". Posebno se radovao izvedbi duhovnih koncerata za 200 godišnjicu plovanije i crkve sv. Mikule u Kraljevici, s himnom "Veličaj".

U Hrvatskom glazbenom društvu "Zvijezda Danica" bio je gotovo 60 godina aktivan član zbora, arhivar notnih partitura za zbor: jednom riječju desna ruka svakom dirigentu zbora. Ispratilo ga na posljednje počivalište na kraljevičkom groblju mnoštvo svijeta. Zbor mu se odužio nadgrobnicom Čajkovskog i "Ave Marijom" I. Zajca. Neka mu je lahka gruda, oproštenje i blagoslov Svevišnjega.

Kraljevcian

Pretiskano iz "Zvona" 1991. br. 10 str. 11